

2009. március 10., kedd

A közös európai menekültügyi rendszer

P6_TA(2009)0087

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása a közös európai menekültügyi rendszer jövőjéről (2008/2305(INI))

(2010/C 87 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 63. cikkének (1) és (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára,
- tekintettel a menekültek jogállásáról szóló, 1951. évi genfi egyezményre és az azt kiegészítő 1967. évi jegyzőkönyvre,
- tekintettel az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékkérelmi kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i 343/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ („Dublini rendelet”),
- tekintettel a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/9/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾ („befogadási irányelv”),
- tekintettel a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló, 2005. december 1-jei 2005/85/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ („a menekültügyi irányelv”),
- tekintettel a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾,
- tekintettel a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/9/EK tanácsi irányelv alkalmazásáról szóló bizottsági jelentésre (COM(2007)0745),
- tekintettel a Lampedusáról szóló, 2005. április 14-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a máltai menekülttáborok helyzetéről szóló, 2006. április 6-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel „A menekültügyről: gyakorlati együttműködés, a döntéshozatal minősége a közös európai menekültügyi rendszerben” című, 2007. június 21-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a dublini rendszer értékeléséről szóló, 2008. szeptember 2-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság több tagállam idegenrendészeti fogdáiban a befogadási körülmények ellenőrzése céljából tett látogatásairól készült jelentéseire,

⁽¹⁾ HL L 50., 2003.2.25., 1. o.

⁽²⁾ HL L 31., 2003.2.6., 18. o.

⁽³⁾ HL L 326., 2005.12.13., 13. o.

⁽⁴⁾ HL L 304., 2004.9.30., 12. o.

⁽⁵⁾ HL C 33. E, 2006.2.9., 598. o.

⁽⁶⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 301. o.

⁽⁷⁾ HL C 146. E, 2008.6.12., 364. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0385.

2009. március 10., kedd

- tekintettel az Európai Közösségek Bírósága C-133/06. sz. Európai Parlament kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben hozott 2008. május 6-i ítéletére ⁽¹⁾ a menekültügyi irányelv megsemmisítése irányuló kereset tárgyában, amely különösen a biztonságos országok közös minimumlistájának összeállítására és módosítására vonatkozó eljárásról szóló rendelkezések megsemmisítését célozta,
 - tekintettel a 2008. október 16-i Európai Tanács által elfogadott európai bevándorlási és menekültügyi paktumra, amelynek negyedik célkitűzése a „menedéket nyújtó Európa létrehozása”,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0050/2009),
- A. mivel a közös európai menekültügyi rendszer (CEAS) létrehozása első szakaszának jogi eszközei ugyan lehetővé tették közös minimumszabályok bevezetését, ám az EU egész területén egyenlő feltételek mellett biztosított védelmet nem, ezért továbbra is léteznek olyan jelenségek mint a másodlagos migráció és a többszörös kérelmek;
- B. mivel a dublini rendszer szerinti „első belépés országa” feltétel eredményeképpen bizonyos tagállamokra – különösen érvényes ez az EU külső határait képező tagállamok esetében – aránytalan teher hárulhat, pusztán a jelenségnek jobban kitett földrajzi helyzetükből adódóan, és mivel ez veszélyes következményekkel jár mind a tagállamok, mind a menedékjogért folyamodók szempontjából;
- C. mivel a dublini rendszer bizottsági értékelése kimutatja, hogy 2005-ben a tizenhárom határ menti tagállamnak a dublini rendszer következtében egyre több kihívással kellett megküzdenie;
- D. mivel a fent említett befogadási irányelv értékeléséről szóló jelentésében a Bizottság az irányelv végrehajtásának terén, kiváltképpen a zárt központokban és a tranzitónákban tapasztalt komoly problémákról tudósít, amelyekről a parlamenti küldöttek is megbizonyosodhattak számos látogatásuk alkalmával,

Általános észrevételek

1. megállapítja, hogy az elmúlt évben a menekültek száma világszerte több mint 12 millióra, míg az országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerülők száma 26 millióra nőtt; ennek fényében támogatja a CEAS létrehozását és üdvözli a Bizottság menekültügyre vonatkozó szakpolitikai tervét, amely ütemtervként szolgál a CEAS megvalósításához;
2. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a jogalapnak a Lisszaboni Szerződés hatálybalépéséből fakadó megváltozása következtében a CEAS második – a tagállamok menekültügyi rendszerei közötti nemkívánatos különbözőségeknek véget vető – szakaszának megvalósítása a tervek szerint 2012-re tolódik;
3. emlékeztet arra, hogy a menekültstátusz megadásának aránya az ezt kérvényező harmadik országok állampolgárai számára hozzávetőleg 0–90 %-os skálán mozog a tagállamokon belül;
4. hangsúlyozza, hogy a szabályok közös eljáráshoz és egységes menekültstátuszhoz vezető harmonizációjának magas szintű védelmet kell eredményeznie az EU egész területén, nem pedig lefelé irányuló kiegyenlítést, máskülönben a közös menekültügyi rendszer veszít hozzáadott értékéből;
5. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a menedéjog intézményének koncepciója – amely a demokrácia és az emberi jogok védelmének szerves részét képezi – az utóbbi években jelentős mértékben leértékelődött; megerősíti, hogy maradéktalanul tiszteletben kell tartani a menedéjogért folyamodók jogait és szükségleteit, valamint a visszaküldési tilalom alapelvét;

⁽¹⁾ HL C 158., 2008.6.21., 3. o.

2009. március 10., kedd

6. emlékeztet arra, hogy az EU-nak külső határain mechanizmusokat kell teremtenie a menedékkérők azonosítására és a területére történő belépés biztosítására a nemzetközi védelemre jogosult személyek számára, a külső határok ellenőrzési műveletei keretében is;

7. üdvözli, hogy a Bizottság a CEAS egyik átfogó céljaként határozta meg a a védelemre szorulóknak számára való hozzáférés biztosítását;

8. felkéri az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökséget (Frontex), hogy nyújtson pontos adatokat az általa végzett műveletek során menedékkérőként azonosítottak számáról, valamint az e műveletek során elfogott és a tranzit- vagy származási országba visszatoloncolt személyek sorsáról; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be a Frontex megbízatásának felülvizsgálatára irányuló javaslatot annak egyértelmű kinyilvánítása érdekében, hogy a védelem és az emberi jogok kérdése szerves része az EU külső határkezelésének;

9. üdvözli azt a tényt, hogy a Bizottság elismeri a nemzetközi védelemmel kapcsolatos egyéb szakpolitikákkal való összehangolás szükségességét; ezért felhívja a Bizottságot, hogy támogasson és indítványozzon olyan kezdeményezéseket, amelyek felülvizsgálják és kiigazítják az összes olyan, bevándorlással kapcsolatos politikát és gyakorlatot, mint például a Frontex és az európai határőrizeti rendszer (EUROSUR), annak érdekében, hogy a menekültek védelemben részesülhessenek az EU-n belül, valamint hogy az EU külső határainál biztosítva legyen a visszaküldési tilalom teljes körű tiszteletben tartása; ezen túlmenően hangsúlyozza, hogy az ENSZ tengerjogi egyezményében (UNCLOS) foglalt segítségnyújtási kötelezettség jogilag kötelező a tagállamok, az EU és a Frontex számára;

A hatályos jogszabályok fejlesztése

10. üdvözli, hogy a fent említett, C-133/06. sz. ügyben hozott ítéletében az Európai Közösségek Bírósága megsemmisítette a menekültügyi irányelv biztonságos származási és biztonságos harmadik országok közös minimumlistájának elfogadására, illetve módosítására vonatkozó 29. cikkének (1) és (2) bekezdését, valamint a 36. cikk (3) bekezdését;

11. üdvözli a bizonyos tagállamokban folytatott, a menedékkérők – nemzetközi védelem iránti kérelmük benyújtása után azonnal – nyitott intézményekben, a helyi közösséggel teljes integrációban történő befogadását célzó pozitív kísérleteket;

12. úgy véli, hogy a menedékkérők kiszolgáltatott személyek, akik számára megfelelő befogadási feltételeket kell biztosítani; emlékeztet arra, hogy a börtönök világa semmi esetre sem segíthet nekik a származási országukban és az Európába tartó úton átélt traumák feldolgozásában;

13. üdvözli a legutóbbi bizottsági javaslatokban említett rendelkezéseket, amelyek értelmében a tagállamok senkit sem tarthatnak fogva kizárólag azon az alapon, hogy az érintett nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be; úgy véli, hogy a menedékkérőket alapelveként nem lenne szabad fogva tartani, tekintettel különösen kiszolgáltatott helyzetükre;

14. sajnálattal állapítja meg, hogy több tagállamban a területükre szabálytalanul belépő menedékkérőket még mindig őrizetbe veszik, ezért üdvözli, hogy a befogadási feltételekről szóló irányelv immár a fogva tartásra vonatkozó eljárási garanciákat is tartalmaz; e tekintetben úgy véli, hogy a menedékkérők fogva tartása csak egyértelműen meghatározott, kivételes körülmények között lehetséges, összhangban a szükségesség és az arányosság elvével mind a fogva tartás módja, mind célja tekintetében; úgy véli továbbá, hogy amennyiben a menedékkérőt fogva tartják, joga van a nemzeti bíróság előtti jogorvoslathoz;

15. úgy véli, hogy a befogadási irányelv hatályát úgy kell egyértelműbbé tenni, hogy kiterjedjen az idegenrendészeti fogdáokra, a tranzitónákra, a határrendészeti eljárásokra és a dublini megállapodás alapján átadott személyekre is;

2009. március 10., kedd

16. üdvözli, hogy a befogadási irányelvben bevezetésre kerül a kiszolgáltatott személyek, különösen a kísérő nélküli kiskorúak, a gondozásra szoruló idősek, a fogyatékkal élők, a terhes nők, a gyermekkel rendelkező egyedülálló szülők és a traumát (kínzást, pszichés, fizikai vagy szexuális erőszakot) elszenvedett személyek azonnali azonosításának hivatalos rendszere;

17. úgy véli, hogy egységes eljárást kell bevezetni a menedékjog iránti kérelemre és egységes követelményeket a menekültként vagy nemzetközi védelemre szoruló személyként való elismerésre vonatkozóan, amely minden nemzetközi védelem iránti kérelemre kiterjed (menekültstátusz, kiegészítő védelem, ideiglenes védelem);

18. üdvözli, hogy a Bizottság a kiegészítő védelem megszerzése feltételeinek tisztázását tervezi, főképpen pedig azt, hogy az ilyen típusú védelemben részesülőknek járó jogok és előnyök szintjének felülvizsgálatát javasolja; ezzel elérhető az egyenlő bánásmód elvének magasabb szintű érvényesülése;

19. üdvözli a Bizottságnak a menekültügyi irányelv módosítására irányuló szándékát, és hangsúlyozza, hogy a közös menedékjogi eljárásnak egyértelmű, egységes és ésszerű határidőket kell megszabnia a hatóságok számára a menedékjogi kérelmek elbírálására, ezáltal elkerülve a hosszú és indokolatlan várakozási időt, amely negatív következményekkel járhat a menedékjogért folyamodók egészségi állapotára és jólétére; ismételten hangsúlyozza, hogy a menedékjog vagy a kiegészítő védelmi jogállás odaítélése mindig egyéni elbírálás alapján történik, és semmiképpen sem korlátozódhat általános értékelésekre (pl. nemzeti hovatarozás) és nem köthető bizonyos feltételekhez (pl. az emberi jogok érvényesülésének kérdése a származási országban);

20. kívánatosnak tartja a különböző tagállamok által a származási országokról szerzett információk megosztását, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy fokozza a közös adatbank létrehozására irányuló erőfeszítéseit; hangsúlyozza, hogy a származási országokra vonatkozó információk összegyűjtése és ismertetése, valamint a portál üzemeltetése során biztosítani kell, hogy a különböző elismert szakértők által készített országjelentések szerepeljenek az adatbázisban, az információk a nyilvánosság számára hozzáférhetők és a döntéshozói alkalmazástól különállóak legyenek (a pártatlanság és a politikai semlegesség megőrzése érdekében), továbbá hogy a származási országokra vonatkozó információk összegyűjtésekor megfelelő legyen az egyensúly a kormányzati, nem kormányzati és nemzetközi források felhasználása tekintetében;

21. üdvözli a dublini rendelet átdolgozását és a dublini rendszer szerinti átadások felfüggesztését célzó mechanizmusra vonatkozó, javasolt rendelkezéseket, amelyek akkor lennének alkalmazhatók, ha kétség merül fel afelől, hogy a kérelmezők – különösen a befogadási feltételek és a menedékjogi eljáráshoz való hozzáférés tekintetében – megfelelő védelemben részesülnek-e az illetékes tagállamban, valamint ha az átadások többletterhet jelenthetnek az elsősorban földrajzi vagy demográfiai helyzetük miatt rendkívüli nyomás alatt álló tagállamok számára; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy e rendelkezések mindaddig nem tekinthetők a tagállamokat érdemben segítő, hatékony eszköznek, hanem csak politikai állásfoglalásnak, amíg nem kerül bevezetésre egy olyan, az összes tagállam számára kétszeresen kötelező eszköz, amely az alábbiakat foglalja magában:

a) más tagállamok tisztviselőinek egy európai menekültügyi támogató hivatal keretében történő kirendelése, hogy a konkrét, problémás helyzetekkel küzdő tagállamokban segítsenek;

b) az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságával (UNHCR) folytatott konzultációt és az érintettek beleegyezését is tartalmazó, a nemzetközi védelmet élvezők konkrét, problémás helyzetekkel küzdő tagállamokból más tagállamokba történő áttelepítésére irányuló rendszer;

22. úgy véli, hogy az átdolgozott dublini rendelet értelmében a menedékkérők számára biztosítani kell az átadási határozat elleni fellebbezés jogát, mivel e fellebbezés arra kötelezné a bíróságokat és a törvényszékeket, hogy az átadási határozat végrehajtásának ideiglenes felfüggesztését hivatalból megvizsgálják;

Igazgatási szervek

23. szilárdan támogatja az európai menekültügyi támogató hivatal létrehozását, melynek szoros együttműködésben kell majd dolgoznia a UNHCR-ral és a menekültügyre szakosodott nem kormányzati szervezetekkel;

2009. március 10., kedd

24. úgy véli, hogy az európai menekültügyi támogató hivatal egyik feladata az lenne, hogy fejlesztésük elősegítése érdekében pontosan elemezze a nemzeti menekültügyi rendszerek között még fennálló különbségeket;

25. úgy véli, hogy a európai menekültügyi támogató hivatal tevékenységének ki kellene terjednie a menedékjog iránti kérelmek pontosabb értékelését, a bevált gyakorlatok cseréjének ösztönzését, a vonatkozó uniós jogszabályok végrehajtásának és alkalmazásának felügyeletét (támogatva ezzel a Bizottság a szerződések öreként betöltött szerepét) megkönnyítő, közös iránymutatások kidolgozására is;

26. úgy véli, hogy gyakorlati megfontolásból nyomon kellene követni a védelem iránti kérelem visszautasítása következtében a származási vagy indulási országukba visszatért személyekkel szembeni bánásmódot;

27. ösztönzi a Bizottságot, hogy folytassa a közös európai menekültügyi képzési program kialakítására tett erőfeszítéseket, tudatában annak, hogy az e területen elfogadott határozatok minősége közvetlenül összefügg a nemzeti döntéshozók képzésének és tájékoztatásának minőségével; azon a véleményen van, hogy a témára szakosodott civilszervezetekkel a képzési program kidolgozása céljából folytatott konzultáció a hatékonyság záloga lenne;

28. úgy véli, hogy minden döntéshozónak egyenlően hozzá kell férnie a származási országról szóló, szakszerűen és objektíven felkutatott információkhoz, ami a menekültügyi hatóságok és a másodfokú testületek, valamint a menedékkérők alapvető eszköze, akik erre hivatkozva támasztják alá nemzetközi védelem iránti kérelmük megalapozottságát;

29. hangsúlyozza, hogy a várakozási időszakok során a hatóságoknak figyelembe kell venniük a sérülékenyebb helyzetben lévő menedékkérők – mint például a gyermekek, a fogyatékkal élők és a nők – különböző szükségleteit, és biztosítaniuk kell a szükséges infrastruktúrát;

A nemzetközi védelmet élvezők integrációja

30. elismeri a nemzetközi védelmet élvezők integrációjának fontosságát a demokrácia, a biztonság és a gazdasági megfontolások vonatkozásában;

31. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Dublini Rendelet által a menedékjog iránti kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó szabályok nem veszik számításba a kérelmező kívánságait, és úgy véli, hogy bizonyos családi, kulturális és nyelvi feltételeket jobban figyelembe kell venni a döntés meghozatalakor a menedékkérők integrációjának elősegítése érdekében;

32. felhívja a Tanácsot, hogy a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK irányelv ⁽¹⁾ hatályának a menekültekre és a kiegészítő védelmet élvező személyekre történő kiterjesztése tekintetében jusson megegyezésre;

33. üdvözli a befogadási irányelvben szereplő, arra irányuló bizottsági javaslatot, hogy a kérelmezők egyszerűbben juthassanak a munkaerőpiacra, mivel a szakmai életbe történő beilleszkedésük a befogadó tagállamba való integrációjuk lényeges feltétele, és olyan készségek fejlesztésében nyújt segítséget, amelyek hasznosak mind a befogadó tagállamban való tartózkodásuk, mind – visszatérés esetén – a származási ország szempontjából;

34. úgy véli, hogy az illetékes tagállam meghatározásakor a menekültügyi rendszernek elő kellene segítenie a beilleszkedést azáltal, hogy többek között figyelembe veszi a menedékkérő szociális, kulturális és nyelvi hátterét, tanulmányi eredményei elismerését, valamint a befogadó tagállam gazdasági igényeinek megfelelő szakképesítéseit és szakismereteit;

(1) HL L 16., 2004.1.23., 44. o.

2009. március 10., kedd

35. javasolja, hogy ne tegyenek különbséget a menekülteknek és a kiegészítő védelemben részesülő személyeknek biztosított jogok között; különösen azt hangsúlyozza, hogy szükség van a kiegészítő védelmet élvezők szociális és gazdasági jogokhoz való hozzáféréseinek javítására, mivel ez integrációjuk szempontjából alapvető fontossággal bír;

Szolidaritási mechanizmusok

36. úgy véli, hogy a CEAS egyik célja az, hogy hatékony szolidaritási mechanizmusokat vezessen be a jelentős menekültáramlással terhelt és a megfelelő befogadási körülmények biztosítása, a kérelmek határidőre és előírt formában történő elbírálása, illetve a menekültstátuszt szerzett kérelmezők integrációja terén nehézségekkel küzdő országok helyzetének javítására;

37. úgy véli, hogy a szolidaritás nem korlátozódhat csupán anyagi eszközökre, és felszólít az önkéntes alapon működő belső letelepedési és áttelepedési mechanizmusok hatékony végrehajtására, ahogy azt az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktum előírta; úgy véli, hogy ez lehetővé tenné, hogy a nemzetközi védelmet élvezőket más állam fogadja be, mint amelyik a védelmet eredetileg megadta;

38. úgy véli, hogy meg kell vizsgálni a 2001/55/EK irányelv ⁽¹⁾ alkalmazási köre kiterjesztésének lehetőségét annak érdekében, hogy az átmeneti időre nemzetközi védelemre szorulókat konkrét kategóriájába tartozó személyeket is be lehessen fogadni, tömeges beáramlás esetén kívül is;

39. ösztönzi menekültügyi szakértői csoportok létrehozását a leendő európai menekültügyi támogató hivatal égisze alatt, amely csoportok a menedékkérők tömeges és hirtelen beáramlásának problémájával szembesülő és azt sikertelenül kezelő tagállamok segítségére lehetnének;

40. felkéri a Bizottságot, hogy fontolja meg a nemzetközi védelem átadására irányuló, a jövőbeni európai menekültügyi támogató hivatal ellenőrzése mellett működő európai mechanizmus létrehozásának lehetőségét, amely lehetővé tenné, hogy amennyiben a menekültek azt kérik, Európán belül mozoghassanak és így csökkenthessék az egyes tagállamokra nehezedő terheket;

41. üdvözli, hogy a Bizottságnak szándékában áll tanulmányt indítani az EU-n belüli pénzügyi szolidaritás javításának eszközeiről, és érdeklődéssel várja az ilyen irányú javaslatokat;

42. támogatja a határellenőrzésről szóló, a nemzeti hatóságok, az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosa és az EU nem kormányzati szervezetei közötti egyezményeket és az e célra szolgáló erőforrások elosztását az Európai Külső Határok Alap keretében;

Harmadik országokkal folytatott együttműködés

43. hangsúlyozza, hogy a közös európai menekültügyi rendszernek teljes összhangban kell állnia a fejlődő országokkal való együttműködés uniós eszközeinek (mint például az Európai Fejlesztési Alap (EDF), a fejlesztési együttműködési eszköz (DCI), az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz (ENPI) és a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR)) a menekültek védelme terén folytatott tevékenységeivel és célkitűzéseivel, valamint az EU és a fejlődő országok közötti megállapodásokkal és partnerségekkel (mint például a cotonou-i megállapodás és az EU–Afrika stratégiai partnerség);

44. osztja a Bizottság azon nézetét, amely szerint a menekültügy sokkal inkább a harmadik országokkal való fejlesztési együttműködés szerves része, mintsem válságkezelő eszköz; megerősíti, hogy a fejlesztési együttműködés – különösen a válságmegelőzés, az emberi jogok helyzetének nyomon követése, a konfliktusátalakítás és a béke-helyreállítás – a kitelepítések megelőzésére szolgálhat; ezért hangsúlyozza, hogy a közös európai menekültügyi rendszernek szoros kapcsolatban kell állnia az európai fejlesztési és humanitárius politikákkal;

⁽¹⁾ A Tanács 2001. július 20-i 2001/55/EK irányelve a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről (HL L 212., 2001.8.7., 12. o.).

2009. március 10., kedd

45. érdeklődéssel várja a regionális védelmi programok 2009-ben esedékes értékelését; hangsúlyozza, hogy az említett programokat a nemzeti és regionális cselekvési tervekkel és a fejlesztési együttműködési eszköz migrációra és menekültügyre vonatkozó tematikus programjaival teljes összhangban kell kialakítani, továbbá, hogy azoknak – általánosságban – soha nem szabad a tagállamok és az EU felelősségei megszüntetésének eszközéül szolgálniuk; kéri a Bizottságot, hogy különböző szolgálatait által ebben az összefüggésben folytatott tevékenységeket a szinergiák optimalizálása érdekében jobban hangolja össze, és tegyen jelentést a Parlamentnek az e cél érdekében tett lépésekről;

46. elismeri az első menedéket nyújtó országok befogadási kapacitása megerősítésének, valamint a közös feltételeket és együttműködési mechanizmusokat meghatározó, a UNHCR-rel szoros együttműködésben, európai szinten létrehozandó letelepedési program fontosságát;

47. továbbá kéri, hogy értékeljék a harmadik országokkal kapcsolatos intézkedésekhez – például a régió belüli védelemhez – rendelkezésre álló alapok kielégítő voltát, különösen a Parlament azon álláspontja fényében, amely szerint ezen intézkedések kiegészítő finanszírozást igényelnek, nem pedig a fejlesztési alapok újraelosztását;

48. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamok fajsúlyosabb részvételét a menekültek letelepítésre irányuló globális tevékenységekben;

49. nagy érdeklődéssel veszi tudomásul a védett belépési eljárások bevezetésének gondolatát, és ösztönzi a Bizottságot, hogy foglalkozzon az ilyen típusú intézkedések konkrét formáival és gyakorlati vonatkozásaival;

50. érdeklődéssel várja a menedékjog iránti kérelmeknek az EU területén kívüli egységes elbírálásáról szóló tanulmányt, melynek elvégzését a Bizottság 2009-re tervezi, és óva int attól, hogy a menedékjogot kérők befogadásának és kérelmük elbírálásának terhet harmadik országokra vagy a UNHCR-ra hárítsák;

*

* * *

51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, a Frontexnek és az ENSZ menekültügyi főbiztosának.

Az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló bizottsági cselekvési terv

P6_TA(2009)0088

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló bizottsági cselekvési tervről (2008/2150(INI))

(2010/C 87 E/04)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződésre,

— tekintettel az Európai Közösségek Számvevőszékének egységes ellenőrzési modellről (és egy közösségi belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló javaslatról) szóló, 2/2004 sz. véleményére ⁽¹⁾,

— tekintettel az integrált belső ellenőrzési keretrendszer ütemtervéről szóló 2005. június 15-i bizottsági közleményre (COM(2005)0252),

— tekintettel az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló 2006. január 17-i bizottsági cselekvési tervre (COM(2006)0009),

(1) HL C 107., 2004.4.30., 1. o.